

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

הליזג תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

מאירת עינים חושן משפט שנה שנת הלכות גניבה שפתי כהן תכנ

קצת ומקפיד עליו הכ"ס וע"ס בהשגת הראש"ד על דברי הרמב"ם בזה : די תפטר כו' והוא המקרא כל' כרית' ק"ו והוא הפסוק בסדרת דק' ויטור של הכ"ס להל' ל'ן לכיתו וט' ס' ס' שלו מש"כ כשפאה כבית כפ"ס דל'ן א"ן טורס וקפיד כ"ס אפ"א שפ"ס דק' ונטור כתב עוד ז"ל וכן ה"ל

תפסת המקדש ותפסת הרטיטני ויור כ"ס ר"מ ח' (סס ר"מ ח') נסורת שהחריש מוציא יד בעצמו שלו וסניגרי כתיב : טו ככ"ל של כ"ס ע"י שכו פוסק ע"ד דבר כ"ס ע"י דק' ויטור של הכ"ס להל' ל'ן לכיתו וט' ס' ס' שלו מש"כ כשפאה כבית כפ"ס דל'ן א"ן טורס וקפיד כ"ס אפ"א שפ"ס דק' ונטור כתב עוד ז"ל וכן ה"ל

הלכות גזילה

שנש איסור גזילה אפילו על מנת להחזיר ומה נקרא גזילה ואיסור לא תחמוד ולא תתאוה ובו י"ב סעיפים :

א (ס"א ר"ס הלכות גזילה ט"ז) א אסור לגזול או לעשוק ב אפ"י כל שהוא ג בין ישראל (ג) בין מכותי ואם הוא רבר רליכא מאן דקפיד ביה שרי כגון ליטול מהחבילה או מהגרר לחצות בו שיגוי ו ואף זה אסור בירושמי מסידת חסידות :
ב אסור לגזול ב אפילו על מנת לשלם רבר יפרה ממנו (ד) ויש מי שאומר ד רהיינו אם (אין) התשלומין בעין א שאם הם בעין כיון שהם יפים מהרבר שיוקח וכורז הוא להם (ג) ויזכה אותם לבעלים ע"י אחר : (טור ס"א ט"ז ס"א)
ג כל הגזול את חבירו אפילו שוה פרוטה ב כאלו נוטל נפשו צריך שלא יקחנו י"י אלא על דעת שלם : (ועי' לקחן סימן ס"א ע"י ג)
ד אפ"י הלוקח בשאלה שלא מרעת הבעלים נקרא גזול : (טור ס"א ט"ז ס"א) א ההוטף משכון מיד הלוה שלא ברשות כ"ר י"י (ג) ה"ו גזול אע"פ שהוא חייב לו ואצ"ל אס נכנס לתוך בית חבירו ומשכנו : (ג' רמב"ם ט"ז ס"א)
ה הארם בחוקר' כגון שחשף מירו מטלטלין או ש נכנס לרשותו שלא ברצון הבעלים ונטל משם כלים או שתקף בעברו או כבהמתו ונשתמש בהם או שיורד לתוך שדה ואכל פירותיה וכל כיוצא בזה :
ו (סס דין ג') איזהו עושק זה שבא ממון חבירו לתוך ידו ברצון הבעלים וכיון שנתעוהו כש הממון בחוקה ולא החזירו כגון שהיה לו כוד חבירו הלוואה או שכירות והוא חובעו ואיג' יכול להוציא ממנו מפני שהוא אדם וקשה : ט הכופה

כיח ל"ה וכן לדס שלם בפניו אבל כשאינו בעין אף שקיבל אפסו ליתן לו דבר הטוב מחנו חסמתה לא ניחה לבעלים לירד פתו בדיו' ודייני ולפעמים לא יסיה לו כמה לשלם ודאי היו הבעלים כאן ואומרים ניחא לנו כשלנו ולא כדבר אחר אף הטוב מחנו כראש טעם דל"כ אסור : ט כאלו נוטל נפשו שנתאמר וקבע את קופטיים נכס ונעיל כתימן שתי' ושל' כתיבתי דים פלוגתא כזה אם נכסו של גזול או נכסו של כגול קחמר : יור חלה על דעת לשלם פ"י אבל על דעת לשלם מותר כיון שהוא כספכת נכס דאין לך דבר שישתד בפני פקוד נכס טור ועפ"ר : יא הקוטף משכון כו' ע"ל כ"ר כ' כדכרי טעור ותמכר : יכ ומ"ס ה"ו זה גזול כשור כתיב בקר' גזול ר"ל שהוא ככלל איסור גזילה ונכס הוא פסול לנדרות ולנכישת אכל עיקר הגזילה דאוסר כתיב עליו לא תיירי כמותך למסכנו של חם שחיובו אלא כמ"ס המחבר כשע"ף שחזק זה ז"ל אינו גזול כי' וס' כ"ה לקחן מה בין גזול לעשק כתיבתי כשוק' פ"י ויקרא או גזול אף עשק כשר' אשם גזילות ע"פ ועד' : יג הלוקח ממון אחדס כשוק' כו' כדכתיב ויגזול את הענית מיד חתני : יד חבל

שפתי כהן חושן משפט שנת שש הלכות גזילה מאירת עינים

יד אבל אין לו דין גזולן לפסול מדאורייתא פי' אף דסוף עובר בלאו דלא תממוד (וכמ"ס בסעיף שאמרנו וכ"כ בטור ת"מ אינו נכנס לעדות ולשכונס דלא תממוד לא יכשי בלא דמי משמע לכו וללא כפ"ס שכתב ז"ל שאינו עובר על לאו דאורייתא וע"ל סי' ל"ד מ"ס פור א' חו"ס : טו כמו שנתבאר בס"ל ל"ד נתבאר סס בטור ונדברי המכיר כמ"ג דלין פסולין כ"א מדרבנן פ"ס : טו כל הסומד עכרו כו' ה"ה דמקיל הרמב"ם והמסב' ב"שו' ללאו דלא תממוד קודם שכתב איפו' ללאו דלא תתאוס אף שהמסב"ס דתאוס קודם למשפט דתממוד דסן כתבנו אחר זכ"ש דמח"א

דסי' פסק דבסעיף ט' סייס וכתב דהכופה את תפירו למכור כו' הוא בלאו דלא תממוד וכת"ס מ"ס כתב כריש' ביאור דאיתו ללאו דסוף כל הסומד כו' : יו והפציר בו עד שלקחו ממנו ה"ז עובר בלא תחמוד י"ח כל לקיסס אינו עובר בלא תממוד כ"כ כרמב"ם בסד"ח ולמדו סס מדכתוב ללא תממוד כסף וזכס פליגן ולקחת לך : י"ט כל המתאוס ב"תו כו' שס כרמב"ס מסייס כוה ז' וכן כל כיוצא מוס מדכריס שאפשר לקנותו א חלל הסטור כתב כנסס סמב"ס ל' אחר ז' וכל כיוצא בלאו מדכריס שא אפשר לקנותו ופס"ר שכתבתי ביאורו וטעם דנוססא פראשונס כל' דלוקא כתב שאפשר לקנותו דלא דכריס שא אפשר לקנותו אינו עוב' בלא תממו' כיון דלא יכאל לידו משפט דמי דאינו עובר לא תממוד כל שלא בא לידו לקיסס והסטור כתב רבות דאפי' בדכריס שא אפשר לקנותו עובר כ"ס בדכריס האפשרי' ודוק : י"ט אף יקנה דכר' זכ כדאמת סכירו סיך זכ סניגוס סיגנסכס בעלס וכו' יאסל' אהס' דמכני סהוקסס יומר משאר דכריס וזריך פליו משכסס טפי מ"ס נקסו הרמב"ם והסוכר בלאו דלא תממו' :

ש"ס א סיב' להחזיר הגזילה כו' דוקא סגזיל' ולא כפל דלין כפל כ"א בנכס : ב כחלס דמיס ליפנין מדכתב אחר גזול דדוקא אס כשיא כאשר גזול זריך ד' לספויורס בפינס ה"ה אס לשתנית סיני שאינו סוור לכמו סס"ת' לכר קנאה כסיני וזין פליו אלל' סופ דמי סוויס כמו סס"ת' כשעת סגזיל' וכמו שנתבאר בס"ל גניכס סשוין סן כוה : ג כין שכאו פליו עדיס כו' ולא כרין כנס

שכאו פליו עדיס סנכ דמי'כ לשלס כפל כמו שנתבאר בטור סי' ש"ט פ"ט : ד ועשאו סוכת סכנ' פ"א אף דסול' כנין ארפי סוה מ"ח סמגל קובכס כל ז' ימי ססג לפסותו ככנין קכס : ס ולא ככאס כטי' דטי' משכני' לכנין קכס ופי' ל' בעל' כס' ס' קכ' ונס' רי"ד בטור ובדכרי סמכר : ו דלא כסו תקנת סכני' בקרקע דכיון דסוה דכר קבוס ועומר ס"ל למידע דשל סגזול סוה ולא ס"ל לקנותו : ז אפי' שער דכתורס אופריס נס אפי' סיפור וכמ"ס כר"ס סכ"ט : ס ג' אגודות שוות ג' פרוטות כו' וכ"ס אס גזול א' סוס פרוטס והוולג דזריך להסי' אותס או דמי' ס"פ כמו סס"ת' סתפלס אלל' לרבות' נקט ג' אגודות כו' דאפי' דכר' קייס מנז' ססכס כמס סספויור סתיס אפי' זריך לכחיר סליסי' כ"כ סת' וסטור סייס כוה וכתב ז"ל וכ"ס אס גזול סני' אגודות שוות סני' פרוטות והוולג ופמדורס א' ד וספור גזול א' סגרי' לסקורי' לונס ססני' ססרי' לא קייס מנז' ססכס כלל סכ"ל : ס אפי' סגזילס אין כאל' כו' בטור כ"כ כסס הרמ"ם בתוס' ביאור ז' ז' אפי' שאין כאל' גזילס ואין כ"ר כוקקין לכופס בתורת ממון (דלין כ"ר כוקקין כתפלת דין לפחות מש"ס כמ"ס הטור והמסב' לגזיל' כס"ז) מנז' ססכס אין כאל' ומכין אותו עד שתצא נפשו או מקייס מנז' ססכס עכ"ל ועד' מ"ס מוס : יוד גזול ספר ועשאו' לביכס פס"ר סס כתנתי דע' סרסכ"א דדוקא סיבס כסחס ולא כסלרפן אותן כככסן דלאו א"ל לכותסן לפער דק ככתפלס וכדרי' ככתנתי דמ"ל' הטור משמע אפי' שרסן כככסן וס' דכפס' דאינו ססוכ און קפידא אף כסלל' סוסור לגמרי דק וכתוס ככראסוב' מש"כ ככחטי' לססס' זמור דקפידין אמת' דסוה דכר ססוכ לפסותו כו' מלאכתו סרססוניס : יא ועשאו סטבס כו' וכאס עסס ממנו כלי' ככס' י"ט ס' פלונת' סת' ס"ל דקסס א' וסרסכ"א סולק וד' מ' ד' סכיאס פ"ס : יב יסוור ל' כסיס וזף דאי אפשר לזמנס און קפידא עסס ממנו כלי' ככס' י"ט ס' פלונת' סת' ס"ל דקסס א' דאס יכ' לסוור לסשות סיס פניס סדסות דא' לזמנס לעסו' ככראסוב' וכו' י"ט קפידו וכן גזול לביכס שספאס ממנכס עפר וכמ"ס כפסיף שאס' : יג אכל סגזול עיסי' וסיפן וקצנן כו' בטור ס' כ' כתב דסיפו לא מיקרי סיניו א"ל כסיפן וכפסס כוה סיניו סס כגון סיפ' קסן ועסס ממנו חכתקס דוקק לומר סכווכת סמכר סיס שער מרמי' ססיפן וקולגן :

ט הכופה את חבירו למכור את שלו ונותן לו דמיו אסור י" אכל אין לו דין גזולן ליפסל מדאורייתא אלא מדרבנן טו כמו שנתבאר : יוד סו כל החומר עכרו או אמתו או ביתו או כליו של חבירו או כל דבר שאפשר שיקנהו ממנו והכביר עליו רעים י" והפציר בו עד שלקחו ממנו ה"ז עובר בלא תחמוד י"ח כל המתאוס ביתו או אשתו וכליו של חבירו (שא"א לקנותו) וכל כיוצא בזה כיון שחשב בלבו י" איך יקנה דבר זה ונפתח בלבו ברבר עבר בל"ת של לא תתאוו ואין תאוה אלא בלב בלבר : יא התאוה מכיאה לירי חמור והחמור מכיאה לירי גזול שאם לא רצו הבעלים למכור אע"פ שהרכבה להם ברמים והפציר ברעים יבא לירי גזול שנאמר וחמרו כתיס וגזלו ואם עמדו הבעלים כפניו להציל ממנוס או מנקהו מלגזול יבא לירי שפיכות רמים צא ולמר ממעשה אהאכ ונכות : יב הא למדת שהמתאוה עובר בלאו אחר והקונה דבר שהתאוה להפציר בהפציר כבעלי' עובר בשני לאויין לכך נאמר לא תחמוד ולא תתאוה ואם גזול עבר בג' לאויין :

ש"ס מצוה על הגזולן להשיב הגזילה ואם אין בה שוה פרוטה או נשתנית וכו' סעיפים :

- א * (ל' רמב"ם פ"א מגזילה דין ס') כל הגזול ב חייב להחזיר הגזילה עצמה שני' והשיב ארת הגזילה אשר גזל ואם אברה או נשתנית י משלם רמיה בין שהודה מפי עצמו י בין שכאו עליו ערים שגזל אפילו גזול קורה וכנאה בבירה גדולה הואיל ולא נשתנית דין תורה הוא שיהרוס כל הכנין ויחזיר קורה לבעלים אבל תקנו חכמים מפני תקנת השבים שיהיה נזירן ארת דמיה ולא יפסיד הכנין אפילו גזול קורה י ועשאו כסוכת סהג וכא כעל הקורה לתוכס בתוך סהג גותן לו את רמיה אבל אחר חתג הואיל ולא נשתנית י ולא כנאה כטי' מחזיר ארת הקורה עצמה :
- ב * (ר"י וכל' ס' ח') גזול קרקע וכנס פליס כנייניס גזוליס זריך לסמור סכל ולססיס קרקע לבעלים י דלא כסו תקנת ססניס בקרקע :
- ג * (רמב"ם ס' דין י') הגזול פחות משוה פרוטה י אף על פי שעבר אינו בתורת השכה :
- ד * (סס) גזול ס' ג' אגודות שוות ג' פרוטות והזולו והרי שלשתן שוות ב' פרוטות והחזיר לו שתיס חייב להחזיר השלישית הואיל ובתחילתה היתה שוה פרוטה :
- ה * (סס כן פ' ו"ח' ורמב"ם) גזול ב' שוות פרוטה והחזיר אחת י אף על פי שגזילה אין כאן מצות השבת גזילה אין כאן :
- ו נשתנית הגזילה אף על פי שלא נתייאשו הבעלים אין צריך להחזיר אלא רמיה כמו שהית' שוה בשעת הגזילה והוא שלא יהא שינוי החזיר לברייתו כיצד הגזול עצים ודכסס במסמרים ועשה מהם תיבה אינו שינוי שהרי אפשר לפרקן וחוזרים לוחות כשהיו * (רמב"ם פ"ב דין י') יוד גזול עפר ועשאו לבינה לא קנה שאם ירוק הליכנה חחזור עפר כשהיתה גזול לשון של מתכת י" (ס') ועשאו מטבע לא קנה שאם יתוך המטבע י' יחזור לשון כשהיה וכן כל כיוצא בזה :
- ז * (סס ז' ב') אבל הגזול עצים ושיפן וקצנן או חקק בהם ועשה כלים או שגזל צמר

שכאו פליו עדיס סנכ דמי'כ לשלס כפל כמו שנתבאר בטור סי' ש"ט פ"ט : ד ועשאו סוכת סכנ' פ"א אף דסול' כנין ארפי סוה מ"ח סמגל קובכס כל ז' ימי ססג לפסותו ככנין קכס : ס ולא ככאס כטי' דטי' משכני' לכנין קכס ופי' ל' בעל' כס' ס' קכ' ונס' רי"ד בטור ובדכרי סמכר : ו דלא כסו תקנת סכני' בקרקע דכיון דסוה דכר קבוס ועומר ס"ל למידע דשל סגזול סוה ולא ס"ל לקנותו : ז אפי' שער דכתורס אופריס נס אפי' סיפור וכמ"ס כר"ס סכ"ט : ס ג' אגודות שוות ג' פרוטות כו' וכ"ס אס גזול א' סוס פרוטס והוולג דזריך להסי' אותס או דמי' ס"פ כמו סס"ת' סתפלס אלל' לרבות' נקט ג' אגודות כו' דאפי' דכר' קייס מנז' ססכס כמס סספויור סתיס אפי' זריך לכחיר סליסי' כ"כ סת' וסטור סייס כוה וכתב ז"ל וכ"ס אס גזול סני' אגודות שוות סני' פרוטות והוולג ופמדורס א' ד וספור גזול א' סגרי' לסקורי' לונס ססני' ססרי' לא קייס מנז' ססכס כלל סכ"ל : ס אפי' סגזילס אין כאל' כו' בטור כ"כ כסס הרמ"ם בתוס' ביאור ז' ז' אפי' שאין כאל' גזילס ואין כ"ר כוקקין לכופס בתורת ממון (דלין כ"ר כוקקין כתפלת דין לפחות מש"ס כמ"ס הטור והמסב' לגזיל' כס"ז) מנז' ססכס אין כאל' ומכין אותו עד שתצא נפשו או מקייס מנז' ססכס עכ"ל ועד' מ"ס מוס : יוד גזול ספר ועשאו' לביכס פס"ר סס כתנתי דע' סרסכ"א דדוקא סיבס כסחס ולא כסלרפן אותן כככסן דלאו א"ל לכותסן לפער דק ככתפלס וכדרי' ככתנתי דמ"ל' הטור משמע אפי' שרסן כככסן וס' דכפס' דאינו ססוכ און קפידא אף כסלל' סוסור לגמרי דק וכתוס ככראסוב' מש"כ ככחטי' לססס' זמור דקפידין אמת' דסוה דכר ססוכ לפסותו כו' מלאכתו סרססוניס : יא ועשאו סטבס כו' וכאס עסס ממנו כלי' ככס' י"ט ס' פלונת' סת' ס"ל דקסס א' וסרסכ"א סולק וד' מ' ד' סכיאס פ"ס : יב יסוור ל' כסיס וזף דאי אפשר לזמנס און קפידא עסס ממנו כלי' ככס' י"ט ס' פלונת' סת' ס"ל דקסס א' דאס יכ' לסוור לסשות סיס פניס סדסות דא' לזמנס לעסו' ככראסוב' וכו' י"ט קפידו וכן גזול לביכס שספאס ממנכס עפר וכמ"ס כפסיף שאס' : יג אכל סגזול עיסי' וסיפן וקצנן כו' בטור ס' כ' כתב דסיפו לא מיקרי סיניו א"ל כסיפן וכפסס כוה סיניו סס כגון סיפ' קסן ועסס ממנו חכתקס דוקק לומר סכווכת סמכר סיס שער מרמי' ססיפן וקולגן :

סמירת עינים חושן משפט שם שאלת גזילה שפת כחן תסד

יד זמר וזכור היינו נכנס שאלו יכול לטעור וכת' כס' פ' סמ' : טו כסתתה סם הנעילת ומ' כח המסחר ענמו אחר זה כס' כנול קורות גדולות ועשה חסן קטנות דלא קנט ובקלנן פד טכסתתה שמן קנט : טז נול אכניס ופתת כו' זמר וזכור אז לכתו כו' כלום ככר כתבנ' כ' המסחר כס' ונראה דמור' ס' המסחר אחר ל' המסחר וסדרו אל' המסחר מ' המסחר ל' המסחר וס' המסחר וז' המסחר וכו' ונול בזה חלניו שוכה כדברי חור' צפ' המס' : יו והפריד עליו כו' ד' לטו שניו הסם ומקרי הולא כיון טכסתתה מהסדרת : יק ועשאי מופ' הוא מככידות שלנו טמככידן כו עטר מהסדרת דמסקרה מקרי כולא וססתת מופ' :

כ זמר וזכור - היינו נכנס שאלו יכול לטעור וכת' כס' פ' סמ' היינו ל' המס' וס' המס' וז' המס' וכו' ונול בזה חלניו שוכה כדברי חור' צפ' המס' : יו והפריד עליו כו' ד' לטו שניו הסם ומקרי הולא כיון טכסתתה מהסדרת : יק ועשאי מופ' הוא מככידות שלנו טמככידן כו עטר מהסדרת דמסקרה מקרי כולא וססתת מופ' :

שוא

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ב' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ב' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

שוא

ד יארש לחוד לא קנה : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

ד יארש לחוד לא קנה : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

שוא דין יארש אם יש עמו שינוי השם או שינוי רשות וכו' סעיפים :

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ד' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ו' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ד' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ו' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

שוא

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ד' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ו' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ד' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ו' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

א יארש לחוד לא קנה : ב יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ג ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ד' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ה יארש י עם שינוי השם ברוע שחזור לברייתו י' א שקונה ו' א' להחז' אלא דמי' (סור פ' נ' כס' רמ"ס לאפקי ר' י' ס) ו' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים : ז' א בידוע שנתיאשו הבעלים אבל י סתם גזילה לא הוי יארש בעלים :

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

פרק הנזיל במדע ע"מ. אבל מרובין בספר המלכות... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

לך ונאפי' למ'ד בגזול כפדים צריך לסמוך כפדים וכמ'ס המסחר... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

יודעים אנו (ס) שעשה אבינו חשבון עסק ולא נשאר לך... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שסכ השביחה הגזילה ביד הגזולן ממי'א ובז'ינ טעיפ'ים :

א (ל' רמז' רפ' דנוילה) הגזילה שלא נשתנית אלא הרי... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ב (ס' ל' ג) נתיאשו הכעלי' סמנה ולא נשתני' קנה הגזולן... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ג (ס' ל' ג) מכרה הגזולן או נתנה כמתנה אף ע"פ שלא... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ד (כ' ג) הגזול והשביח ומכר או הוריש לפני יאוש מרה... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ה בכר

ה הגזול את חברו בעדים יש אומרים שאינו צריך להחזיר... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שסכ השביחה הגזילה ביד הגזולן ממי'א ובז'ינ טעיפ'ים :

א (ל' רמז' רפ' דנוילה) הגזילה שלא נשתנית אלא הרי... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ב (ס' ל' ג) נתיאשו הכעלי' סמנה ולא נשתני' קנה הגזולן... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ג (ס' ל' ג) מכרה הגזולן או נתנה כמתנה אף ע"פ שלא... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ד (כ' ג) הגזול והשביח ומכר או הוריש לפני יאוש מרה... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ה בכר

דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס דמי'ס... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שסכ השביחה הגזילה ביד הגזולן ממי'א ובז'ינ טעיפ'ים :

א (ל' רמז' רפ' דנוילה) הגזילה שלא נשתנית אלא הרי... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ב (ס' ל' ג) נתיאשו הכעלי' סמנה ולא נשתני' קנה הגזולן... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ג (ס' ל' ג) מכרה הגזולן או נתנה כמתנה אף ע"פ שלא... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ד (כ' ג) הגזול והשביח ומכר או הוריש לפני יאוש מרה... שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

ה בכר

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

שפתי קהן חושן משפט שפא שסכ הלכות גזילה מאירת עינים

מאידת עינים חושן משפט שפ"ה הלכות גניבה שפתי פהן תסה

יא והשנים ככותי דמקנתה לכותי מיקנה השכסל עבדי :
יב מוכרה הכותי לשראל כו' וכו' איכסי' נמראה מי אמרינן
הואיל דהשראל סבי אמימכ הכותי שמכרו לו לא עדיף מיניס
א"ר הויל ומעיקרא ישראל כו' ולא איפסטה הסיכעי ומ"ס
הש"ס : יג ואם תפס כנגול
כו' וכ"כ הרא"ש והסו"ר וכדריסס
כחתי דאף דכפיקא פ"ל דלא
מכני תפיס מ"מ כפיקא
דהלמוד מודיס דמכני כסו
תפיס ומ"מ סס עור דו"ק :
יד משלס כשפת סנוילס ר"ל
זסו עכ"פ שאין כנגול זוכס
כשכס כ"א כמות סיקה כשפת
גוילס ומפרס ואויל סלפסמיס נס
גוף כנוילס נשאר ביד כנגול
ומשלס לנגול דמיס וסי"נו כסכ"כ
ילדס וגו"ס דכין דוכס כנסס
וולדס זכס ג"כ כעלמס ולפסמיס
כושל כנגול הכל וכותין לנגולן
דמי סכסכ וסיינו כשעדיין לא
גווס וילדס ומ"מ כס"י סג"ד
מוס קלס כסוכס וככ"א יתר
טובכ"פ : טו ואם עדיין לא
ילדס כו' דס"ל לרמכ"ס דפיכו'
ומטינת ניזס לא תפסכ סיכו'
ואסי' לידס פלמס פ"ל דלא ס"ל
דין סיכו' נמור אלס כסיכו' כסו'
וכמ"ס כסיפ"ק שאסרו : טז
דמי פרס כעומדת לילד ר"ל אף
אס כניס ומכס לילד כשפת גוילס
אפי"ס אינו משלס כאלו ילדס
כשפת גוילס כי ידוע שלס היתס
סכסכס סוכ כ"כ קודס לידס ט"ס
עס עסס סכסס לפרס פלמס וג"כ
שמ"ס יסיס הולד כפל כמו ססיס
סוכ אסר לידס : ואם גולס
כחלת או בחלמס עיבור' אינו
מס"ל כ"כ כו' סכסכס סוכ כמס
שיכס עומדת לילד דסיינו נמר
סיכו"ר אלס ככל לפי שומת סו"י :
יז אכל יס סולקין ר"ל סולקין
עס הרמכ"ס כמ"ס דלא קיס
כנגולן שכתס כשכס קודס
כנתייאשו כספ"ל וס"ל לסולקין
דקסס ול"מ סיכו' נמור אלס אפי"
כסיכו' ססור קנו כסעליס סכסכ
כדכסטיק וכרס דסי"ס אס אין בו
סיכו' ככל כנגולן כס"ס
מעוכרת או טסול' כניוס וכשמתס
ביד כנגולן וכמכרס עליו כניוס
או סולד אפי"ס ססול' או מידו
כעודס פסונס או מעוכרת משל'
לו ססורק כשיעור שכתס כידו
ומ"מ כסימון ספ"ס פ"ס : יח
כנגול חכית יין כו' ססור ככתו

ה (סס"ד) מוכר הגזול לכותי יא והשביח הכותי השבח
חוזרת לבעלים :

יג מוכרה הכותי לשראל אחר שהשביח הואיל והגזול
ישראל וזה שכירו ישראל קנה השבח יג (ג) ואם תפס
הגזול אין מוציאין מירו :

ז כבר נתבאר שהגזולה שהשביחה אחר יאוש או אחר
שנשתנית השבח לגזול אפי"ס שהשביחה מאיליה כיצר
גזל פרה ונתעברה אצלו בין שילדה קודם שתבעו ברין בין
שעריין לא ילדה גזל רחל ונטענה אצלו בין שגזזה קודם
שתבעו ברין בין שעריין לא גזזה הואיל ונתייאשו הבעלים יד
משלס כשעת הגזולה ואם ילדה וגזזה הגזוזת והולדות של
גזול יסו ואם עריין לא ילדה ולא גזזה שמיין לו ונטול השבח
מהגזול ומחוי' הבהמה עצמה :

ח גזל פרה מעוכרת ונתייאשו הבעלים ואחר כך ילדה רחל
טעונה ונתייאשו הבעלים ואחר כך גזזה משלס יסו רמי
פרה העומרת לילד ורמי רחל העומרת ליגזו ואם לפני יאוש
וקודם שנשתנית ילדה או גזזה הרי הגזוזת והולדות של בעלים
ואפי"ס שנתעברה או נטענה ביד הגזולן הואיל ולא נתייאשו
הבעלים ולא נשתנית הגזולה היא ברשות בעלים עריין אפי"ס
שהגזולן חייב באונסין :

ט (סור"ס) כל אלס דכרי הרמכ"ס יז אכל י"ס
וכמו שכתבאר רי"ס פ"י סג"ד וס"ל ואפילו סיכו' ססור
לכרייתא כנגול עפר ועסמו לכניס אמ"נ דלא קנס כלעיל ס"י ס"ס
שכס מ"ס קני וצריך להסויר לו שכסו :

טו (רמ"ס) בר"א שכבס הבא מאליו כנגול גזוזת
וולדות אבל אם היתה כחושה (י) והוציא עליה ופטמה
אפי"ס לפני יאוש נוטל מהגזול שבח הפטום וכן כל כיוצא בזה
שכתב ישיב בו הוצאה :

יז (סס"י) גזילה שלא נשתנית והוקרה (ס)
אפי"ס שנתייאשו הבעלים ממנה הריזה חוזרת לבעלים
ואין לגזולן בה כלום שלא תקנו לגזולן השבח אחר יאוש אלא
כנגולן שבח גזוזת וולדות אבל שבח הנוקר אם היתה הגזילה
חוזרת בעיניה אינו זוכה בה י"ס הגזול הבית של יין מחבירו
והרי היא שוה דינר בשעת הגזילה והוקרה אצלו ועמדה בר'
שיכר החבית או שתה או מכרה או נתנה כמתנה אחר שהוקרה
משל' ר' כשעת הוצאה מן העולם (סס"ג) יס שאלו הניח'
היתה חוזרת כעצמה כ נשכרה מעצמה או אברה משלס
דינר כשעת הגזילה :

יא היתה שוה בשעת הגזול' ובשעת היוצ' מן העולם דינר
משלס ארכעה כשעת הגזילה כל בין ששברה או שתא'
בין שנשברה או אברה מאיליה וכן כל כיוצא בזה :
יב הגזול אשכול של תמרים וכו' ג' תמרים ואם ימכרו כלם
ביחד אינו שוה אלא מ"ט פרוטות ואם ימכרו כל אחת
בפני עצמה ישול' י"ג אינו משלס אלא מ"ט :

יג הגזול כלי ושכרו כג' (י) אין אומרים יתן השכרים
וישלים עליהם ורינו כמו שנתבאר בס"י שג"ר (ס"ה ע"ה) :

כל' לסיך דמכס פסס כ"ל דאין כנגולן זוכס כשכס דיוקרא מסיק סאי דינא : יט
שאלו כניסו כו' פ"י וכיון שתייה חוזרת כעניס
מלא דהוקרס כרשות דכנגול ואפי"ס דכל כנגולין אין משלמין אלס כשפת גוילס סאי
סיקר גוילס כשפת גוילס או מכרס או סכר
כסכיות דכס עד כנס כרשות כנגול סוי קאי' לכדרס כניסו מן כדון ומתס קלקלס וגרס
שלא ססורס לידו כעין משל' כ כשכסכרס מנמנמס
וכדמסיק וק"ל : כ כשכרס מנמנמס או אכדרס סאי אכדרס ג"כ אמפנמ"קאי' אבל
ממס אכדרס מקרי פסיפס וכמ"ל ב"ש' ס"ד ס"ג פ"ס :
כא בין ששכרס או שמתס כו' שלס יהא קוטס כשכרס דאלו כשכרס מנמנמס סיי' צריך
לסלס ד' כשפת כנוילס ועכסיו שנשכרס בידס לל'
יתחייב אלס דיכר וככר כתבאר כל זס לעיל כס"י סג"ד : כב אינו משלס אלס מ"ט
זכו כעין מ"ס ססור וכמסכר כס"י סג"ד דכמתס
שאלס פירות מחבירים רואיס כמס פסיכידס ומיין מי שכל לקכות מ' חלקיס כדי
אותו חלק מס שאלס כמס סיי' כותס כס קודס אכילתן
וכמס סיי' פותס ככביל אכילתן וכן כותן לניקן וזס קולס סוא למזיק ונגולן ולמדוס
דמכ"ס וכיכר כסרס אסר דמס כשכרס מוסד' סומו
אותו כסדי סורס אסר פ"ס ועפ"ר : כג אין אומרים יתן השכר' כו' כבר נתבאר
זכו כס"ס סג"ד וסר"ן פ"ק דכ"ק (דף ו') כתב כס"ס
רמ"ס דסיינו דוקא אסי' לו ממות דאס אין לגככ או לגזולן ממות לסלס אפי"ס
לו מקרקעי' או ממלסלי' אין צריך לסלס לו מן אלס
שיימין לו אלס כשכרס וסמותר יסלס לו ממלסלי' ופ"ר שכתבתי שכנס מיוסכ מ"ס
רמכ"ס וססור סס כפי' סג"ד כניכס ונס כלן
כנוילס דאס

מאירת עינים השן משפט שער ששה הלכות גזילה שפתי כהן תסד

אמר זה ונסס כפי' לכתבו בספיק כ"א פ"ג - אלה תוסס
דכל מקור דרבי גזילה מור וכבו אלל שאר דרבי גזילה : כ
סייב סבושה ואינו יכול לישבע כו' ככר כתבאר זה ככתה תקומות
דכתו סהאמיתס התורה שני עדיס
לקיים כפי עדותן כן האמינה
התורה לפד א' להביא למי
סהעיד עליו להשבע שאינו
כדברי הפד וכל שאינו רוצה
להשבע שאינו כדברי הפד לרין
לשלם כלו העידו עליו שנים
וכיון סהעיד פתיר שראוהו נכנס
שלא בפניו ונשל משס כלי וזה
סוד' שכתבס ונפל וסרי א' לישב'
סהעד משקיר סהרי מורה לו תו
לא התמיכן ליש שלולו כשל או
סהעידו נכסו אלא דרבי כאלו
ראוהו עדיס שכתבס דסיה לרין
לסקוזר לו עכ"פ ככל ואין לומר
סי' אלקן שלולו טעל כתובו סהיס
שכתב כנגדו שלא טעל כלום או
דמנו דספורתי לך דוס מסקס
כסונו וכמקוס פוקס בין דמורה
סנפלסו שלא ככפיו ופוקס סו' סכל
כס' טשל ב' ס סול כושל ונס
פוס מינו דססו' ננד סעד ועס'
ודמ' נ סייב סכופ' ואי'
כו' ע'ד מסלס וזה דכתב ספור
והמסר להיל כסותן ל' ס' ג' ז'
סי' עד א' מעידו כו' ע' ה' נכס'
שלא נזלו ופסור סלמי סהיס דס'
לא רסה סה סכוי' וסאי' סיסיס
כס' ג' דלא ראו פס סהנו' אין
סכה' כנגולו נוטל כ"א כסכופס
כמ' ג' שס וכס' ג' לא אמרי כל
ססיסי מסייביס אומו ממון א'
מק' כו' סכופס ומתוך סל' ית'
כיון דסכוי' לא מסייב' אותו ממון
כ"א כסכופס חסא' כאן דמיירי
דסעד רסה מס סהנו' דכס' ג'
כסני עדיס מסייביס אותו ממון
כככסס שלא ככפיו או סככסס
למסנו מ' ס אמרינו כאן מתוך
סאי' לישכס ננד סעד מסל' וק'
ועס' ע' עד מוס כסמך ספיק' ז'
ודידי סטיפי סייב להסוי' סול'

ששה 6 הכגול כו' עיון בנפשו חסרלס כהן סער ג' סימן ל' ז
ומשלס גולס לכל סמר וסרי וסעל סהסור פ' ס' וול סכוס
ופ' ספוקיר ססק כר' סרין דמכות גולס בינוסס ומסלק' ז' וק' על פי
סרמנין פ' ס' סלסמלות ססוס סס עליו ח"מ סמקוין סוסכ וראה סאיין סוכסס
כדורס לסמור דכרוו ונ"ל כדונס כשל
סמסור סכל סספרוס לא סרסיכן 666
סמר רכס סלמי ממכוין כו' ומסן
דגריס 666 סול מסוס דסדר דכרבי
סקני' כמי אסו תתגי' וליס' 666 ס'
לס' דלס חיתוקס מתגי' סר' סקיוב'
דלס כן ספילו 66 ססס ונלו ערוס כמי
כך ג' ל' כונסו ולי
סרכנו

ב ראוהו ערים שנכנס לתוך בית חברו שלא בפני ב"ה ונטל
משם כלים אע"פ שהוציאם מגולים ואע"פ שהבע"ה הזה
עשוי למכור את כליו אמר ר' זוטא לר' זעירובי ר' זעירובי
ברשותך באתי ואתה מכרת לי או נתתם לי או בחוב שיש לי
אצלך תפסת לי אינו נאמן שכל הנכנס לבית חברו שלא בפניו
ונטל כלים משם והוציאם בפני עדים ה"ז בחזקת גזולן לפיכך
מחזיר הכלים לב"ה ואין כאן שבועה שהרי העריב ראו
מה גזול ואחר שיחזיר חוזר ותובע את ב"ה בכל מה שיטען זהרין ביניהם ז
א (ס' ס' ד' י"ג) וכן אם היה שם עד א"ל לכר וכע"ה טוען שגזול הוא כלי זה כידו והלה
אמר לקוח הוא בדי או בחוב גביתו או שלי וזה זקקו הוא אצלך ה"ז חייב להחזיר הכלי
לבעליו בלא שבועה שאלו היו שני עדים היה חייב לשלם ועכשיו שאין שם אלא עד א' ה"ז חייב
שבועה ואינו יכול לישבע שהרי אינו מכחיש את העד וכל המחוייב שבועה ואינו יכול לישבע
משלם לפיכך אם כפר ואמר לא נכנסתי לביתו ולא נטלתי כלום הואיל ואין שם אלא עד
אחד והוא מכחישו ה"ז נשבע שבועה התור' שלא לקח מביטו כלום ונפטר (ע' ל"א' ז' ס' ג') ז
ד (ס' ד' ר') חטף לשון כסף מיר חברו בפני עד אחד ואמר חטפו ודידי חטפי חייב
להחזיר :
ה (ס' ר"ח' ס' ס) חטף ממנו והובים בפני עד אחד : והוא אומר שלי חטפתו ח' ה"ז אע"פ
שאיין הער יודע כמה חטף ה"ז משלם העשרים שהרי ידע בוראי שזה חייב חטף ונמצא שהו'
מחוייב שבועה שאינו יכול לישבע ומשלם :
ו (ס' ד' י"ז) אומר החוטף כ' חטפתי ושלי הם והגזול אומר ק' חטף משלם הכ' שהורה
בהם ו (ז') ועל השאר נשבע היסת :
ז נכנס לביתו של חברו שלא בפניו ונטל משם כלים בפני עד אחד ואין הער יודע כמה נטל
כע"ה אומר כ' כלים היו בביתי גזולן אומר לא נטלתי אלא א' וזה שלי חייב להחזיר ה'
טפני שהוא מחוייב שבועה ואינו יכול לישבע ואינו נשבע על השאר אפילו שבועה היסת מפני
שאינו יכול לטעון על הגזולן טענת וראי' :
ח (ס' ד' י"א וכו' לטל ס' פ' ס' ס') האומר לחברו גזלתי ק' אם אמר לא גזלתי נשבע
היסת ואם הורה שגזל נ' משלם ז' נשבע שבועת התורה על השאר כשאר הנשבעים ז'
ט שהרי לא החוק גולן בערים :
ט (ס' ס') וכן הטוען את חברו שנכנס לביתו וגזלו כלים והוא אמר רך משכון לקחתי כחובי
שיש לי אצלך וכע"ה אומר אין לך כירי כלום אע"פ שהורה ז' שמשכנו שלא ברשות ז'
הואיל ואין שם עדים שגזל ה"ז נשבע וגובה חובו מהמשכון ז'

ששה הגזול ואינו יודע ממ' גזול וכו' סעי' פים
א (6) הגזול א' מחמיש' ז' ואינו יודע לאיזה מהם גזול כל א' מהם אומר אותי גזל אף ע"פ
שאין שם עדים שגזל הרי כ' כל א' מהם נשבע שזה גזול (ז') ומשלם גזילה לכל אחר
ואחר : (ס' ס' ג' כס' ס' ר"ח')
ב אמר

ב ראוהו ערים שנכנס לתוך בית חברו שלא בפני ב"ה ונטל
משם כלים אע"פ שהוציאם מגולים ואע"פ שהבע"ה הזה
עשוי למכור את כליו אמר ר' זוטא לר' זעירובי ר' זעירובי
ברשותך באתי ואתה מכרת לי או נתתם לי או בחוב שיש לי
אצלך תפסת לי אינו נאמן שכל הנכנס לבית חברו שלא בפניו
ונטל כלים משם והוציאם בפני עדים ה"ז בחזקת גזולן לפיכך
מחזיר הכלים לב"ה ואין כאן שבועה שהרי העריב ראו
מה גזול ואחר שיחזיר חוזר ותובע את ב"ה בכל מה שיטען זהרין ביניהם ז
א (ס' ס' ד' י"ג) וכן אם היה שם עד א"ל לכר וכע"ה טוען שגזול הוא כלי זה כידו והלה
אמר לקוח הוא בדי או בחוב גביתו או שלי וזה זקקו הוא אצלך ה"ז חייב להחזיר הכלי
לבעליו בלא שבועה שאלו היו שני עדים היה חייב לשלם ועכשיו שאין שם אלא עד א' ה"ז חייב
שבועה ואינו יכול לישבע שהרי אינו מכחיש את העד וכל המחוייב שבועה ואינו יכול לישבע
משלם לפיכך אם כפר ואמר לא נכנסתי לביתו ולא נטלתי כלום הואיל ואין שם אלא עד
אחד והוא מכחישו ה"ז נשבע שבועה התור' שלא לקח מביטו כלום ונפטר (ע' ל"א' ז' ס' ג')

ששה 6 ואינו יודע איזה מהם גזול כו' פ' ס' י"ג וכו' פ' ס' י"ג
פיקדון וס' פירשתי טעמה וכימוקס של דברים הללו : כ כל אחד מהן נשבע ע' ואספ' סאיין זה הנזק
פוטנ כנגדו כרי של גזול מ"מ כיון דכרי לו שלא גזל אלא לאמד מהס וסרי סהיס סאיין ל' סמסס סל סתוכין ודין
סנשכס וסול

א (6) הגזול א' מחמיש' ז' ואינו יודע לאיזה מהם גזול כל א' מהם אומר אותי גזל אף ע"פ
שאין שם עדים שגזל הרי כ' כל א' מהם נשבע שזה גזול (ז') ומשלם גזילה לכל אחר
ואחר : (ס' ס' ג' כס' ס' ר"ח')

ז' ודידי סטיפי סייב להסוי' סול'

שפתי חן הושן משפט שפה הלכות גזילה מאירת עינים

פרטונו למקטע כן ל'מקובה ודוק - וה'ם סתמין ס'ז' ו'מק'ל'ס'מ'ס'מ'ו'
ס'מ' כ'ס' ג'ל' מ'ן ל'מק'ר' ע'ל'ו' ו'ס' ל'נו כ'ו'כ'ס' כ'ס' ה'ר'כ'ס' כ'ס' כ'ס'כ'ס'כ'
ס'ס'ו' פ' ל'ז' ד'ר'ד' א'מ'ר' ר'כ' ס'כ'ס' כ'ר'י' ד'ל' י'ו'ס'ע' ס'כ'ס' כ'ג'ו'ן כ'ס'פ'ר'ו'ס' ק'ו'ס'
כ'ס'ו' ו'ד'מ'י'ס' ו'ס'ר' ר'ב'ל' א'מ'ר' ר'כ' ס'כ'ס' ה'א' מ'כ'י' ר' ל'ל'ע'ז'ר' ס'ו'ל' ו'ס'ס' כ'ס'מ'י'ס'
פ' ו'א'ל'ו' ס'ו'כ'ר'ו'ן ס'כ'ס' כ'ס'ל'ו' ס'כ'ס'י' מ'כ'ס'י' מ'ק'ס' ו'כ'פ' ס'כ'ס' א'ו'ס'ו'ן ו'א'י'ב'י'ת' א'י'ת'א'

אמר לשנים גזלת את אחר ממך ג ואינו יודע איזהו
א' כ'כ'ר'י' א'י' ה'ו'א' ס'כ'נ'ו'ל' ס'ג'ו'ל'ת' מ'י'ד'י' : ד' א'ס' כ'א' ל'ג'ל'ת' י'ד'י'
ש'מ'י'ס' ק'י'י'ב' ל'ס'ל'ם' ל'כ'ל' א'ח'ד' ת'א'כ'א' כ'כ' ל'ק'ו'א'ס' ו'פ'ק'ד'ו'ן ש'כ'ת'כ'א' ד'י'כ'ס'
כ'ס'י' ע'ו'ס'ס' ד'ק'א' כ'ס'ק'ד'ו'א'ו' ס'ל'ו'ס'ו' ס'כ'ס'ן א' מ'ת'נ' א' מ'ת'ח'ת'
ס'י'כ'י'ב'ל'ת'ן ל'כ'ל' א' מ'ת'ת'י' כ'כ'א'
ל'ז'י'ס' ו'ל'א' כ'ס'ק'ד' א' מ'ש'כ'י'ס'
מ'ת'נ' ו'ל'א' י'ד'ע' א'י'ז'ו'ב' א'ל'א' ש'כ'ת'כ'
ס'ס' ד'י'ס' ל'ש'י'ב'ס' כ'ס'ו'ס' ל'ז'י'ס' :
ס' א'כ'ל' ס'כ'י'ס' ש'כ'ת'כ'ו' א'ת' א'כ'ו'
א'י'ן ז'ס' מ'ל' ה'ע'ו' ו'ל'א' מ'ל' ה'פ'ר'מ'כ'ס'
ד'פ'ד' ד'ג'ו'ל'ת' ס'כ'ת'כ'ס'ס' ג'כ' ד'י'כ'ס'
ל'ש'כ'י'ס' ו'כ'ס'ל' ד'כ'ר'י' ה'ו'א' ס'ס'ר'י'
כ'כ'ס'ו'ס' כ'כ'ר' ה'ס'פ'כ'ר' כ'ס'פ' :
ו'כ'ן א'ס' ג'ז'ל' ל'ש'כ'י'ס' כ'ו' ו'ס'ק'א'י'
ג'ס' א'ת'ס' ס'ת'כ'י'כ'ס'א' ו'ס'ו'א' ה'ו'א'
ו'כ'ן ס'ר'ר'ן ה'ס'ו'ר' כ'כ'י' א'ס'ד'ד'י' כ'ל' א'
מ'ת'נ' ת'ו'כ'ע'ו' מ'ת'ת'י' כ'ו' ו'א'ס' ל'א'
ת'כ'ו' א'ל'א' ה'ו'א' א'מ'ר' ת'ש'מ'ו'ן
כ'כ'ר' כ'ת'כ' ה'מ'ס'כ' ד'ש'י'כ'י'ל'ת'ן ל'כ'ל'
א' כ'כ'א' ל'ז'י'ס' כ'א'ס' א'מ'ר' ס'ג'ו'ל'
א'ח'ד' ח'ס'ן ו'כ' כ'ס'ו'ס' ס'ג'ו'ל' ל'ש'כ'י'ס'ן
ו'כ'כ'ל' :

ששו גזלן שכא לעשות תשובה אם מקבלין ממנו וכוד' סעיפים :

א גזלן מפורסם (שעסקו בך 6 משנמנו קס) (סור ס"א)
הבא לעשות תשובה מעצמו ג אם אין הגזילה קיימת
ג (6) אין מקבלין ממנו כרו שלא ימנע מלעשות תשוב' ד
ואם רצה לצאת י"ש והחזיר אין מוחין ביר הגזול מלקבלו :
הגס (ס) וכן אם לא בא לגשות תשובה מעצמו רק שהגזול
נרדך לתכשו משייכים אותו לתמור :
ב הרועים והגבאים והמוכס' תשובתן קשה מפני שגזלו את
הרבים ואין יודעים למי יחזרו ויביכך יעשו בו ס צרכי
רבים כגון כורות שיחין ומערות :
הגס (סור ס"ג) גזלן שהספור אם נרדך דעת בעלים דינו
כמו בנכב ועל שימן ש"ס :

א גזלן מפורסם (שעסקו בך 6 משנמנו קס) (סור ס"א)
הבא לעשות תשובה מעצמו ג אם אין הגזילה קיימת
ג (6) אין מקבלין ממנו כרו שלא ימנע מלעשות תשוב' ד
ואם רצה לצאת י"ש והחזיר אין מוחין ביר הגזול מלקבלו :
הגס (ס) וכן אם לא בא לגשות תשובה מעצמו רק שהגזול
נרדך לתכשו משייכים אותו לתמור :
ב הרועים והגבאים והמוכס' תשובתן קשה מפני שגזלו את
הרבים ואין יודעים למי יחזרו ויביכך יעשו בו ס צרכי
רבים כגון כורות שיחין ומערות :
הגס (סור ס"ג) גזלן שהספור אם נרדך דעת בעלים דינו
כמו בנכב ועל שימן ש"ס :

אלה חסלים אותם לבעליו חיו דוקא ככה ג שגכב דבר השגלל
אבל אם השיג בכול רשפו בקרפס וככה בותל כול שכירו אפי' כנס
עליה כבי' גדולים מ'ס' לכתור הכל שלפ פשו תקנת הסביב
קרפס כ'כ' ר'יו' בשם הגאונים וסבי' מור'ס' כ'ד'כ' ס'ס' ו'ס'כ'ס'
מור'ס' ר'ס' ס'ס' ו'ס'ס' כ'ת'ס'ו'ס' ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן
מור'ס' ו'כ'ר'א' ד'ס' ו'כ'ס' כ'ו'א' ל'ע'כ'י'ן ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן
ממנו פ' ס'ז' תקנו שלא יקבלו ממנו כדי לפתות לו פתח לדרכי
התשובה והמקבל ממנו אין רוח קבמי' נוטה הימנו כן הוא לסון
הגמרא והספור ופי' אין רוח סתום ומסוד' עקרנו : ד ואם רלס
לצאת י"ש כ'ו' פ' ד'חומר ה'ז'ן על פ' ס'אינך רוצה לקבלו חממי
ומחלת לי אכיר רוצ' להפני'ך נדי לצאת י"ש אז אין מוחין בו לדומ'
ליה איתא בגמרא וכתבו הספור והמסכר בסי' ס'ז' נגזי שמישה דרר'
התלו' לומר ללום דבא לפרו' אהר שביעית חמט אכי ואס אחר לו
לוס אעפ"כ יכול לקבלו : ס זרכי רכוס דאזנס הל'ז'ן יכנס
מן הדבר' כגס' דרמי' הגזילה : ו גזלן שהספור אם נרדך דעת
בעל' דינו כמו בנכב כ'ו' : סס ס'יחן ס'ס' כ'ת'כ'ו'ס' דאס לא ירפס
כ'כ'ע'ל' מ'ה'ג'נ'י'ס' א'ז' כ'ל'י'ע' מ'ס'פ'ר'ס' ו'ד'י'ן ו'ס' א'י'ך ס'י'ך כ'ג'ז'ל'ן
ס'פ'ס'ט

אלה חסלים אותם לבעליו חיו דוקא ככה ג שגכב דבר השגלל
אבל אם השיג בכול רשפו בקרפס וככה בותל כול שכירו אפי' כנס
עליה כבי' גדולים מ'ס' לכתור הכל שלפ פשו תקנת הסביב
קרפס כ'כ' ר'יו' בשם הגאונים וסבי' מור'ס' כ'ד'כ' ס'ס' ו'ס'כ'ס'
מור'ס' ר'ס' ס'ס' ו'ס'ס' כ'ת'ס'ו'ס' ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן
מור'ס' ו'כ'ר'א' ד'ס' ו'כ'ס' כ'ו'א' ל'ע'כ'י'ן ג'ז'ל'ן ג'ז'ל'ן
ממנו פ' ס'ז' תקנו שלא יקבלו ממנו כדי לפתות לו פתח לדרכי
התשובה והמקבל ממנו אין רוח קבמי' נוטה הימנו כן הוא לסון
הגמרא והספור ופי' אין רוח סתום ומסוד' עקרנו : ד ואם רלס
לצאת י"ש כ'ו' פ' ד'חומר ה'ז'ן על פ' ס'אינך רוצה לקבלו חממי
ומחלת לי אכיר רוצ' להפני'ך נדי לצאת י"ש אז אין מוחין בו לדומ'
ליה איתא בגמרא וכתבו הספור והמסכר בסי' ס'ז' נגזי שמישה דרר'
התלו' לומר ללום דבא לפרו' אהר שביעית חמט אכי ואס אחר לו
לוס אעפ"כ יכול לקבלו : ס זרכי רכוס דאזנס הל'ז'ן יכנס
מן הדבר' כגס' דרמי' הגזילה : ו גזלן שהספור אם נרדך דעת
בעל' דינו כמו בנכב כ'ו' : סס ס'יחן ס'ס' כ'ת'כ'ו'ס' דאס לא ירפס
כ'כ'ע'ל' מ'ה'ג'נ'י'ס' א'ז' כ'ל'י'ע' מ'ס'פ'ר'ס' ו'ד'י'ן ו'ס' א'י'ך ס'י'ך כ'ג'ז'ל'ן
ס'פ'ס'ט

אין מקבלן חינו כו' וכתב בספר חסידים סימן תתקנ"ד דוקא כשהגזול אין שייך
לקבל כרי שיפרע לבעלי חובות שלו ע"כ :

אין מקבלן חינו כו' וכתב בספר חסידים סימן תתקנ"ד דוקא כשהגזול אין שייך
לקבל כרי שיפרע לבעלי חובות שלו ע"כ :

מאירת עינים חושן משפט שפח הלכות גזילה שפתי כהן תפס

שתתחיל ה' כמזכר שאין לו קצנה סתמא יותר מן דין הוא כוונת
ופי' רכינו בן אוקמתה דרבאמי (דאיתא בפרק הגזילה בתרא
דף י"ד ע"א) דאמר רבאמי כותי שפתיקין כו' ולא כן פירשו
שאר מפרשים ע"כ כוונתו - ונראה שגם כן דעת הסור הוא

כדין וסתמוכס כותי ג' ות"ס
הרמב"ם והמסבר שייב לכתור
סת' הרב' שלח נתיאשו סתכלים
כו' ז"ל ה' כתב המסבר כשיתן
ש"ס ו' והוא מדברי הרמב"ם
שכ"כ ב"ש דבגולה ד' ז' לנשלו
מוכסין סתמוכס (או סתמוכס
הוא כרמב"ם) ופשוטו לו אמר
ה' שלו מפני שזו מכירה
היא ומוקף' סתמא שפתיקין
מזמנו - ואינו יודע כדוראי שזו
גזילה כו' ע"ס הרי ויכניו דמ"ל
דמוקף הוא דנתיאשו סתכלים
חזמו אפילו כמזכר כותי דמס

שפורס דמזמנו כותי איירי ונ"כ סתמוכס כותי המזיל מהלפטיס
איירי שמזיל בשמות או סתמוכס ודמוכס לו - ועל הסור לק"מ שאף
גם כן הוא כותי כמותי ש"ס ו' ה' דירג (והוא מהסתמנה)
דמוכס סתמוכס לא' טית במקום עלייתו דמזמנו לסתמוכס מפני
שתתיאשו סתכלים ממנו ולא מילק בין מוכסין כותי למוכסין ישראל
אף על גב דגם הוא פ"ל דכלהביס כותי אין סתכלים מתיאשים
משום דדייני בנו' וכת"ס כאן כר"ס ש"ס ד"ל דהוא ס"ל
דמזמנו מתיאשו סתכלים טע' כיון דכל מוכסין כהן מתמסר
ברשות לוקח סתכלים מוכסו ואף שגובל יותר מ' ח' בקל יוכל
להתגבל ולומר לא לקמתי יותר או ליתן טעם למס לקס יותר
הוא כ' כלל סתמוכס דמלחא אבל הרמב"ם והמסבר דמזמנו לפטיס
כותי ומוכסין כותי וכתב אשכנז סתכלים אינם מתיאשים גם
אלבייבי ז"ל ואין להרחיק ולומר דרוקף כגובל ממנו כמות וסחורו
לו אחרת קאמר דמזמנו ומשום דנתיאשו כבירוק טעם דתי"ס
וכתב דא"כ יודע כדוראי שזו גזילה טע"א כמזיל מלמטי דמירי
בידוע שזו גזילה כגון שגזלו כתיב' וכן מוכסין מירי שכתב עליו
בעקפין בפני כל והתאר סתמוכס דוק' אין דרכו להסת' יאשו כמזמנו
טע"ס או מחריט כמזמנו לדין מש"א כסתמוכס כגובל ממנו ואינו
מפורס' דא"כ יודע נפשו ממנו ד' דה' לא כתבו הרמב"ם והמסבר
(שם בטלית) כפיוס לנשלו סתמוכס אינו יודע אל"ל ו' ואי'
בדוראי שזו גזילה דנתיאשו טעם ז' קאי' זהו סתמוכס לו המוכס טלית
סתמוכס עלייתו דמזמנו לסתמוכס משום דנתיאשו ממנו כותי
הראשון וגם כדיתאר איתא לידו כסתמוכס לו המוכסין כיון שלא
ידע אז וס סתמוכס ממנו שגזילה היא כיד המוכס וכת"ס כה"ס
(ואינו כמתי טעם אחר בדרי') וכת"ס ש"ס ו' ש"ס ש"ס ש"ס כתבו
הרמב"ם ה"א דלא ידע כו' לא לעשות ומ"ל לא כתבו סע"ש (ש"ס)
ונראה ליישב אחר סתמוכס לכתוב שני דקדוקים שיש לדקדק
בדברי הרמב"ם כ"ל כתיב' ז"ל מפני שזו מכירה היא ומוקפת
סתמא שפתיקין סתכלים ממנה - ה' כמה סתמוכס לכתוב מפני שזו
כמכירה קודם ומוקפת סתמא שפתיקין סתכלים דמזמנו יאשו עליו
במפני דהוה כמכירה - כ"כ כמ"ס תיבת ממנה סתמא שפתיקין סתכלים
ממנה וש"ס הדקדוקי נראה דמ"ל דוראי פתח בגזיל מלמטי כותי
או מהסתמוכס כותי אינו מתיאשו טעם דכתיב' דיני בנינו ומ"ס
משגיל מסן לירך לסחורו - ודוקא כוס שגובל המוכס וכתבו
לאמר תסת כמותו דמ"ל כמכירה כוס קאמר דנתיאשו סתכלים
ממנה כיון דנראה דמ"ל כאלו כרמב"ם ויאל מתמסר יד המוכס
אוי מתיאשו נפשו מלמד אחר כמותו או סחורו וסע"ס כ"כ וז'
שקבל מהמוכס ודמנו לסתמוכס כותי כמכירה כוס קאמר דנתיאשו סתכלים
נתיאשו סתכלים ממנה דוקא ממנה נתיאשו ולא מדמיו להווי'
מיד המוכס - והרמב"ם לעשות דמ"ל דייאשו ושינוי רשות
קונה א"כ הוי יאשו אחר שינוי רשות וסבור דמ"ל כדעת ר' י'
והרמב"ם דעבינן שיהוה יאשו קודם שינוי הרשות ככר כתיב'
דאליביהו לק"מ : ז' ומס דמירי דייחור עליו לטובא מירי מ"ס
דלא ידע שנכח מ' גנבו מירי דייחור עליו לטובא מירי מ"ס
תיאשו אפילו שנכח סתמוכס כותי מש"א כ' כלמטי' בלקס מירי כדוראי
כפיו : ה' ע"ס ר"ל כ' מתיאשו מקום זה כתבו המסבר כ"ס
ש"ס ע"ס וגם מור"ם וסור ומתכוונת' ש"ס כ"ס א' :
א לעמוד

ב וסחם נכנס סו' יאשו אפילו כתיב' - דאיתא בפרק אמר הסור
דלמטיס סיינו גזיל ונכנסים מילוק בין עכו"ם לישראל אבל נכנס סתמוכס סור
יאשו אפילו כתיב' כן כתב הסור לנתיאשו - אבל דאיתא בדברי הסור
ממזמנים ספרי הרמב"ם לא סתמוכס אלא סתמוכס כותי סתמוכס
כתיב' דנכנסים מילוק בין עכו"ם לישראל דכתיב' לו סתמוכס יאשו
דנכנסין - אפילו ישראל סתמוכס לו סור
יאשו ע"ס - ולמטיס דכתיב' והרמב"ם
(ומס"ב) וסאר עוקים סיינו נכנס
וכן מוכתב ב"ש פ' הגזילה בתרא (דף
ק"ד ע"ב) להויא דלמטיס דסתמוכס
סיינו נכנס דקאמרי' ר' שמעון קפ"ל נכנס
וכן פ' רש"י ע"ס אלא דרמב"ם נתיאשו
דלמטיס סיינו גזיל ולא קפ"ל כתיב'
(וכי דאסתמוכס כתיב' ע"ס ע"ס דיינוס
דלמטיס סתמוכס סיינו נכנס דקאמר סתמוכס
לא קפ"ל ה' דמזמנו' מסתמוכס נכנס ולא
דלא מסתמוכס מסתמוכס נכנס מס דמתיאשו
דכרוב בני ישראל ניכנס ולא חזוניו נטו
קפ"ל ע"ב) וכן מוכתב כתיב'
הוכחות מדברי הרמב"ם אלו סתמוכס
סתמוכס כן דלמטיס סיינו נכנס ומזמנו
סיינו גזיל וכדא"כ ב"ש ע"ס ודוק' -
דקוד מתיאשו לפי סתמוכס סור ה' דפליגי
ר"ס ורובין וק"ל כרובין (דסתמוכס נכנס)

פיר יאשו בעלמא וסתמוכס לו סור
סיינו כותי וכתיב' סתמוכס סיינו נכנס
והיינו בישראל - ועוד דא"כ היכא דכתיב' לתישטס סתמוכס דרבי קאמר נכנס
כגזיל סיינו כגזיל דר' שמעון אבל כן דמתיאשו סתמוכס כולל מתיאשו גזיל
ישראל וכתיב' אפילו נכנס מירי דעת סתמוכס דסתמוכס סיינו יאשו - וכן מתיאשו
סתמוכס דמתיאשו סתמוכס סיינו נכנס כתיב' וסאר עוקים סיינו נכנס
לא קפ"ל ע"ב) וכן מוכתב כתיב'
דלא מסתמוכס מסתמוכס נכנס ולא חזוניו נטו
קפ"ל ע"ב) וכן מוכתב כתיב'
הוכחות מדברי הרמב"ם אלו סתמוכס
סתמוכס כן דלמטיס סיינו נכנס ומזמנו
סיינו גזיל וכדא"כ ב"ש ע"ס ודוק' -
דקוד מתיאשו לפי סתמוכס סור ה' דפליגי
ר"ס ורובין וק"ל כרובין (דסתמוכס נכנס)

פיר יאשו בעלמא וסתמוכס לו סור
סיינו כותי וכתיב' סתמוכס סיינו נכנס
והיינו בישראל - ועוד דא"כ היכא דכתיב' לתישטס סתמוכס דרבי קאמר נכנס
כגזיל סיינו כגזיל דר' שמעון אבל כן דמתיאשו סתמוכס כולל מתיאשו גזיל
ישראל וכתיב' אפילו נכנס מירי דעת סתמוכס דסתמוכס סיינו יאשו - וכן מתיאשו
סתמוכס דמתיאשו סתמוכס סיינו נכנס כתיב' וסאר עוקים סיינו נכנס
לא קפ"ל ע"ב) וכן מוכתב כתיב'
דלא מסתמוכס מסתמוכס נכנס ולא חזוניו נטו
קפ"ל ע"ב) וכן מוכתב כתיב'
הוכחות מדברי הרמב"ם אלו סתמוכס
סתמוכס כן דלמטיס סיינו נכנס ומזמנו
סיינו גזיל וכדא"כ ב"ש ע"ס ודוק' -
דקוד מתיאשו לפי סתמוכס סור ה' דפליגי
ר"ס ורובין וק"ל כרובין (דסתמוכס נכנס)

שפתי כהן חושן משפט שטט שע הלכות גזילה מאירת עינים

והסכימו עליו שהוא אדונין והס עובדים לו אבל אם אין עכפו יוצא הרי הוא כגזלן כשל זרוע לכל דבר הוא ושכרו ע"כ וכתבו לחסד
בק"ר לפני יום כ"ט ע"ס : כ סוואה אהם במקום שדין כדני כתיב כי ומתה אשתו לא יוכל אבי אשתו כי וא"ת הא כתב מור"ם
בג"כ כ"ט רמ"ס ז' ואם עשה צוואה במקום שנהנו לדון כדני כתיב וכמו א"ש ל' דון כדני ישראל לא אמרין דירושה אין לה הפסק
ע"כ וסוואה מהרי"ם ס' ב"ב ושם כתובה תפוסה דא"ר י"ג א"ל זה הכל לירש למקום אשר שדין בו כדני ישראל וא"פ הפסק שלך אחר
מקום שנעשה בו הצוואה וידונו
מ וזכרתי מבר הסדר כי ה"ס 66
בין בחמה לישראל ויס לו ערים ורעים
שנחה לו כ"כ כהנ' מסר'ת מלובלין
ס' כ"ג נדריות ע"ס : י' דלא
אמר' דיוא דמלכות כו' ס' ל' ס' פ' ר' ז'
6 סוואה

שע דברים שהם גזל מדבריהם כגון מפריה יונים והמשחקים בקוביא וכו' שבעה סעיפים

א (ל' רמ"ס כ"ג מניול דין') יש דברים שאסרו חכמים משום גזל והעובר עליהם ה' גזלן
מדבריהם מפריה יונים ומשחקים בקוביא מפריה יונים כיצד לא יפריח אדם בתוך היישוב
שהרי לוקח ממון אחרים שלא כדון מפני שמשלח זכר ויביא נקבה משוכך אחר או נקבה
ותביא זכר ולא יונים בלבד אלא כל העושה כזה בשאר עופות א או חיה או בהמה הרי זה
גזלן מדבריהם :
ב (ס"ד דין') המשחקים בקוביא כיצד אלו המשחקים בעצים או בצרורות או בעצמות
ועושים תנאי ביניהם שכל הנוצח את חבריו באותו שחוק יקח כך וכך וכן חמשחקי כהמה
א"ש או בחיה או בעופות ועושים שכל שמתנצח בהמתו או תרוץ יותר יקח מחבירו כך וכך וכל
כיוצא בדברים אלו הכל אסור ו גזלן מדבריהם הוא :
ג (ס"ט כמ"ס ד"ו וסוואה ס' 66) יש מי שאומר שהמשחק בקוביא עם הכותי אין בו
משום גזל אבל יש בו איסור עוסק בדברים כשלים שאין ראוי לאדם שיעסק כל ימיו אלא
בדברי חכמה ויישובו של עולם וחלקו עליו לומר שאינו פסול א א"כ אין לו אוננות אחרת :
ד (ס"ט כמ"ס ד"ו וסוואה ס' 66) חסדק עם ישראל אינו פסול ופ"ל ס' ז' וכבר
פסק סמנכס כסכרא שהחזיקה לנשק בקוביא ואין פסול אלא מי שאין לו אוננות אלא הוא
ואם שחק עמו בחמוס א"ש סייב לשלם פ"ל ס' ז' י
ה (כפול לעיל ס' ר"ג ס' ג' וי"ד) ה המורש מצורה שאין לה בית קבור וצר חיה או עוף או
דגים ובא אחר ונשלם ה' גזלן מדבריהם (ואם יש לו בית קבור ה' גזלן דאורייתא) (ס"ט ס' ס') :
ה עי

מלכות אבל דיני' שדי' כפראות אין אלו המשפט המלוכה אלה הערכאות דין בעצמן כמו שנתנו כספרי דיינין שאם אי אהם אומר כן
בעלתם ס' כדני ישראל ע"כ - ועוד הביא לפני דעת מהרי"ם והמרדכי וכת' שכולם שווים כוס ע"ס - ונרא' דר"ל דאפי' אם גזר המלך
בסריא לילך בחר דיני הערכאות דאין פל דיני ישראל לקיים זה מכת זמ דעלינו לקיים תן הרין די' דמלכותא דעל כוס לא אמרו אלא על
דנר' משקו המלוכה ולפי זה ז' דגס מ"ס מור"ם לפני זה כ"ס ז' ל' ויש חולקין וס' ל' דכלכל דבר אחרין דר"ד וסכן הוא עיקר - ג"כ
בוונתו למ"ס רמ"ב ס' ז' ומ"ס ככל דבר ר"ל אף שאינו ממס' ואורנוניות וסא ראי' דגס כ"מ ב"ב תת' לפרשת המרד' כגס התו' אמר'
בכל דבר דיני ד' ד' וכת' מיד עליהם דעת' מהרי"ם דאפי' לאותן דעות היינו דוקא לפנין הנסנות של חשפ' המלכים כו' ע"ס ודוק' :
שע א ויביא חקנס משוכך אחר ס' ואין זה גזל גמור שגם בעל הסוכך שכא"ס משם לא זכה בהן קנין גמור דמשלמא קתוה להתם
ורבו לטס אלא ששכמים אסרוה תמוס סרך גזל : כ או סיה או כהמס בדריסם כתבתי ל' הנמרא סס מפורס דדוקא
כמה דשור סכר אחרו דאין בו אלא משום גזל מדבריהם דסוואה כתיבן סיה והולך ביערים ומביא פמו דבר ספקר וקראו כמס' מסני דים
מ"ד סוואה תין כהמס לפנין אישור חלכ סכו מסא"כ שאר כהמות דאין סולבין ליערי' לא בין שאר כהמות דים להס כעלים ומה סכניאין
עמקן יס כו משום גזל גמור : ג ונגזל מדבריהם סוואה כן דעת הרמב"ן וכמ"ס ג"כ סטו' בסמו' כס' ל' ד' ובס' ר"ז גס כס' ז' וסכני
המקומות כתבתי דאין עשמו תמוס דספק כרתי כר סמא דאמר דים בו אסתמא דאליביס סוואה גזל גמור אלא ספק ג"כ כר סת דאמר
איסורו סוואה תמוס דאינו יודע בישובו של פולס אלא ספיר' דכריו דכיון שאינו יודע בישובו של פולס תסתמא אין לו תמון אלא מה שמרויט
בספקו זה ושקו זה אסרוה ס' תמוס גזל דאינו מתל לו שכנגדו כעין פה אף של פי שאינו גזל גמור וכל גזל דכריתן אינו פסול תסתמו
א"ס לא סוואכל תמנו וכמ"ס כס' ל' ד' ותטעס זה אף שיש לו מלאכה לא שאינו מספקת לו לאכילתו ולשאר צרכיו וצריך לאכול ג"כ תמס
שמרויט מספקו ה' פסול ודוק' כמספק עם ישראל אבל עם כותי לא גמור פליו רכנן כיון שאינו גזל גמור וספולקיס עם הרמב"ם ס' ל'
דעסס פיסול מספק בקוביא ואיך סו' מסו' סכיון שאינו יודע בישובו של פולס לידע כמס קסס הרומות סתעו' על בני אדם ויניקל כענינו
לכעיד סקר ומס' אף שיש לו תמון אחר ואינו אוכל תמוס סוואה פסול ושא"ס יש לו מלאכה אחרת אפי' כל סוואה אינסי תספקת סוואה יודע
פ' כמה קסס הרומות סתמון אינו מעיד סקר ואינו פסול לשו' דבר יונו דלא כמ"ס סכ' בשיני המקומות ככ' ל' וכמ"ס סלך אחריו *
ע"ס - ומ"ס יתבאר לך דמ"ס מסתכר כספיק שאמר זה ז' וסלקו פליו כו' קאי אמ"ס כסוף ס' וס דמסור ונגזל מדבריהם היא דאוס
סלקו ומ"ל דאינו פסול תמוס גזל דאו סוואה פסול אפי' יש לו אוננות שאינו מספיק וכמ"ס ודוק' : ד סתמספק בקוביא עם כותים
אין כו תמוס גזל אפי' ג' גזל כותי אסור היינו גזל דאורייתא וסוד דהכותי לא תחשב זה לגזל לא דעתו לסקנותו למי שכנגדו ככה' ג' אלא
שבישראל אסרוה תטעס סכתתי : פ א"כ אין לו אוננות אחרת והטעס כמ"ס דאו אינו יודע כמה עורס יס לאדם כמחוכו ויניקל
כענינו לפסיד סקר וכדומה לו למפסיד תמון סכירו : ו ספורס מנודה כו' ועני סמקף כו' סני סדינין ככסלו כסור וכדברי סמסכר
לפי' כס' רע' ג' כסיל' ד' וס' ע"ס :

מארת עינים חושן משפט שער שעה הלכות גזילה שפתי צהן מעב

לכנות מוכו חלה חזקה כו' וכשריטה כתבתי דל' קאמר הטור אלא אפי' נכח משנה זו פתחא ג"כ אמרי' דעתו סיה לכתמוד כיר פלוקס
מת' כ' דקרק המחבר והשמיש בני תיבת דלא רצה אלא זאת דברי' כשיא דוקא כפי' לנבול קרקע אחר אלא זו אמרי' דלא מכיון ק"ל
גלא' כפ"ם שכיסל' ס"פ ומספ' להטור וכתיב ולא רצה אלא זאת : ו' כד' שוכס נס כד' פ' שער סכס כתיב כידו בנולנות וס"פ *
קרא גז'ן על מכירתו מספ' כ' לאמר שיקבלו כמתנה שיהיה כידו בד'ין ולא כמתנת נולנותא :

שעה 6 אומדין כמה
הרס רוצה
ליתן בשדה זו לנוטעיה וזכינו
כשא' שתלי העיר כ"כ רפ"י
הכר'ט והכיו' הכי' וכתב
שתלמידי רש"י לא ס'ל כתי' תחת'
שירד שלא כרשות וגם שומר
לסתלק פ"ם ועפר"ר : כ' נ
אידו על התחמוס פ"ה שפס
השכס ותר על הסוואה ונתן לו
הסוואה ואם הסוואה יתירס על
השכס אינו כותל לא הסוואתו
אלא שיעור השכס : נ' פתס
כר' עשו' ליטע פ"ה לאפקי' שרס
שעומד ג"כ לרועס ופזר עומד
לכנות : ד' שומעין לו הר"ס
והרמ"ס פ"ל דאפי' עשו' ליטע
שומעין לו כשאות' כן וכתב הכי'
שכן דעת המחבר והרמ"ס
ודלא כמ"ס המ"ד דהרמ"ס
חזירי דוקא כאין פשוים ליטע
ועד"ר : ה' תמני שמכס'
הארץ רש"י פ"ה שכבר חכסו
בנטיעות הארץ כניקמן וכיון
שהפסידו חמון לכפל הקרקס
ת"ס אפי' כ"ל אין שומעין לו
עכ"ל ונראה שכן דעת הרמ"ס
והמחבר אפי' שכתבנו' שמכס'
הארץ ולא כמ"ס שכתבנו' *
תמני שמכס' פקרקע בפקירת
האילנו' : ו' מיסוס אל' תת'
עקור אילנך כו' נראה דכנ"ס
זו שייכי לפסיק' זס שכתב כאן
שאין שומעין לו לכפל האילן ככל
ליקס נטיעותיו אוה כת' דכס"ג
אם אל' בעל הסדה מתפלס
עקור כו' שומעין אפי' לבעל
האילן : ז' שמין לו וידו על
העלוינה דע' דלדעת רש"י ור"ס
בכל מקום טידו על העלוינס
אם השכס יתר על הסוואה כוטל
בשכס כשארשתלי העיר ואם

מתכוון להעמידה כיר הלוקח ואם אין לנגול קרקע אלא זו
לכנות חזכו הוא שמתכוון :
ד' (סס דין י"ג וסור סעיק' ד' נסס רפ"ט) נתנוהו הבעלים
לגזול מתנה קנאה הלוקח שאלו לא טרת לבעלים לא
היו נוחתים לו במתנה ומפני זה טרת' כרי שיזכה בה כרי'
ויעמוד בנאמנותו ותתקיים כיר הלוקח :
ה' (סור סס נסס הר"ס ומ"מ סס נסס ר"מ ורס"ג) וי"ט
ומ'ל דפל הלוקס להכיר' ארייס שכין לפסידה כידו וזין
תוצאין מיד הנולן וכן כ"ל פיקר :
ה' רין גזולן שמביא ערים שולקת שדה מהגזול נתבאר במסמך
קנ"א :
ו' כותי שאנס שדה ישראל ומכרה לישראל אחר נתבאר במסמך רל"ז :

שעה 7 היורד לתוך שדה חברו או לתוך הרבתו ונטעו או בנא' וכו' ט' פ"ט פ"ט

א' (ל'הנח"מ פ"ה דגולס דין י"ד) (6) היורד לתוך שדה חברו שלא ברשות ונטעה אם היתה
שדה העשויה ליטע 6 אומדין כמה אדם רוצה ליתן כשרה זו לנוטע וגוטל טבעל השדה
ואם אינה עשויה ליטע שמין לו 7 וידו על התחונה :
הנ"ס (ר"כ"ס פ"ה ס"ו) 2 פתס כרס עשו' ליטע הפוטס מוכה לפסידו שלא כרשות פ"ל פ"ר פ"ד
וכן הלומד עס כן חכירו בלא דפת האכ פ"ל ס"ה ס"ה :
ב' (רמ"ס ס"ה) (7) אל' בעל השדה עקור אילנך ולך 7 שומעין לו אבל אם אמר
הנוטע הריני עוקר אילני אין שומעין לו 8 מפני שמכחיש הארץ :
ג' (סס דין ח') היורד לתוך שדה חברו שלא ברשות ונטע או בנה ואח"כ בא בעל השדה
והשלים הבנין או שממר הנטיעות וכיוצא באלו הדברים שמרא' שרעתו נוטה למס' שעש'
זה וכרצונו בא הרבר שמין (נ) וידו על העלוינה :
הנ"ס (כ"י פ"ה ס"ה) (8) מיהו אפי' אמר ליה מסיילס עקור אילנך ולך יוכל בעל האילן
לנטע אפי' ששומר בעל הסדה אפי' :
ד' (רמ"ס ס"ה) היורד לשדה חברו ברשות אפי' נטע שדה שאינו עשויה ליטע 9 שמין
לו וידו על העלוינה 10 שאם היתה ההוצאה יתירה על השבח נוטל ההוצאה
ואם השבח יתירה על ההוצאה נוטל השבח :
הנ"ס (כ"י פ"ה ס"ה) (9) ואם בעל הסדה הוא עצמו ארי' שור לסוית דינו כאילו עשו' ליטע
רק ששמין כמה רוצה ליתן שלא יטרך לטרונק פנמו :
ה' (רמ"ס ס"ה) (10) בעל בנכסי מלוג 11 אשתו קטנה יור' והשותף בשדה שיש לו
חלק בה י' כיוור ברשו' הן ושמין להם וזרם על העלוינה 12 (המ"מ ס"ה ס"ה פ"ה ס"ה) 13
היורד לתוך חורבתו של חברו וכנאה שלא ברשות שמין לו וידו על התחונה ואם אמר
בעל הבנין עזי ואבני אני נוטל י' שומעין לו 14 (סס ד"ס) אמ' ליה בעל הקרקע טול מה
שבנית שומעין לו :
הנ"ה

הסוואה יתירה על השכס נוטל כל הסוואה אף על פי דלא כהנה כלוס מכלמקוס הוציל ונילס דעתו דליסא ליה
ואמרי'ן אילו לא נטעס סיה הוא כעצמו נטעס והוציא עליה סוואה כו' וכעיקר סד'ן ס'ל לפר"ס דדוקא כשרס הפשוים
ליטע סד'ן כן והרמ"ה רוב המפרשים ס'ל דאפילו כאין פשוים ליטע הוציל ונילס דעתו דליסא ליה כהנטיעס ידו על העלוינה וכנ"י
כתב דסיינו דוקא כשאמר תקלה איני פסן בהכטיעות ואח"כ גילס דעתו דליסא ליה בהן הוא דידו על העלוינה אפילו כשרס שאינו
פשוים ליטע והמסבר סתם הדברים כאן ופ"ר שס כתבתי דמדברי הטור מוכס דלא ס'ל הא' פכרא : ט' ששס
סיה סהסואה יתירס על השכס כוטל השכס ואם השכס יתירס על הסוואה כוטל השכס כו' (ולאפקי' סנוסס כמ"י דכתב כהניך
שאם סהסואה יתירס על השכס כוטל השכס ואם השכס יתירס על הסוואה כוטל הסוואה)
העיר וככ"ל כסירוש ידו על העלוינה וכן הוא כתי' מוני פ"י דגולס בדפוס כ"מ וכן מצאתי בחי' מוני של קלף יסן כושן וכן כונס וכדסס
בש"ע בדפוס סרס הכדפוסים בקראקא
ואפי' אם סהסואה יתירס על השכס אינו כוטל אלא סוואה שיפור שכס הא כתבתי שס רכ"י כסס רמ"ס ור"ס כתב דשותף אף דס"ל
שיורד ברשות לפנין אם השכס הוא יתר על הסוואה כוטל בהכס כאריס או כשתל כמבואר שס מ"מ אם סהסואה יתירס על השכס כוס
אינו דומס ליורד ברשות כוטל כל סהסואה והשותף אינו כוטל סוואה אלא שיפור שכס ומ"ס קאמר כיוור ברשות ולא יורד ברשות
לגמרי' אכל הטור והמסבר שאיירי כאן כיוור ברשות דינו שוטל כל סהסואה ככ"ל ומ"ס ודוק : ט' אשתו קטנה
דקטנה עשו תקנה וכמבואר כא"פ ס"ס פ"ס כטור וכדברי המחבר פ"ס כריטס : יוד
קט"ו כדברי הטור והמסבר : יא
כיוור ברשות לגמרי' לפנין אם סהסואה יתירס על השכס וכן סד'ן נס כן מוצא' סוואות על ככפי' אשתו כמ"ס כתי' ככדיא וכמנתי
למוני לפיל כמ"ס קס"ה אהנ"ס דברי מור"ס ז"ל פ"ט (הנ"ה כתב הר"י כן סר"ס על ששאל על ראובן סהי לו בית כנפון וסלך
למייק ואמרו הקבל לכומר בנס בית לאתוך שלא יחרס לבו נוק מתי' ראובן וכן פסס ואמר כך בא אחר וקנס בית ראובן מנת אשתו
ופסק דאפי' שלא נודס ככירא סהיית הוא של כמ' אשתו של ראובן מ"מ זס מיקרי יורד שלא כרשות ומוציא' מידו וכותים למי' סקנס
מסורבמו של ראובן עכ"ל ד"מ ס"ס ה') עכ"ס : יב' שומעין לו דכננין פ"ג קרקס לא טיך כשסא דארשא כמו דש"י
באילנות במכורא לפני' נס"כ :

יג ודוקא

